

**GANG I
GENERATIONER**

125

**ÅRS JUBILÆUM
i Velling Ungdom-
& Idrætsforening**

Indholdsfortegnelse

Sognesangen	side 3
VUIF Formands visioner: Powerlink til motion og venskab	side 4
Årets Sommertræf: Klædt på til jubilæum	side 7
Sognepræsten: Favner både troende og ugudelige	side 8
Fodbold: Årets bondekamp om sommertræf-pokalen.....	side 11
Grandprix: Musikalske børn med X-faktor	side 12
Sommerbold: Bold for kvinder er et sommerhit	side 13
Håndbold har markeret sig på divisionsplan.....	side 13
Ildsjæle: Gamle mænds vilde ideer lever stadig.....	side 14
Petanque: Brandvarme kugler støder om sommertræf-pokalen.....	side 19
Velling bogen: Sognets fest forevigtet i mageløst bogværk.....	side 20
Historie: Samarbejde giver jord, trænerspirer og midler.....	side 21
Unge trænere: Frivilligt arbejde giver gratis bonus på cv'et.....	side 22
Petanqueanlæg: ikke de bedste - men de sjoveste.....	side 25
Tennisanlæg: Kørerne måtte vente til hegnet var sat	side 26
Friskole og VUIF: Råstyrke mellem skole og idræt.....	side 26
Beachvolley anlæg	side 27
Fodbolddrømme: Grønsværen er til for alle	side 28
Klubhuset: Idrætten sprænger rammerne	side 32
Venner: Vellings venskab med Ungarn	side 32
Gymnastikglæde: Børn kan slå kolbøtter i dagevis.....	side 33
Forårsopvisning: Gymnastikfest for hele familien	side 34
Æresmedlemmer: Idrættens fire koryfæer	side 38

125 års jubilæumsskift for Velling Ungdom- og Idrætsforening (VUIF)
www.vuif.eu

Ansv. redaktionsudvalg:
Formand Tonny Lemqvist,
Jens Lydersen, Boi Nielsen og Helge Lydersen

Redaktion: Journalist Anita Corpas, DJ
www.corpas.dk

Grafisk bearbejdelse og tryk: Videbæk Bogtrykkeri A/S

Forsidefoto: Anita Corpas

Øvrige fotos: Anita Corpas, Pia Hansen, Tage Jepsen m.fl.

Sognesangen

Tekst og melodi af Leo Andersen, Velling 1987

Velling, dit navn
gi'r mig et sagn,
når jeg er ude i fremmede havn.
Ud på min vej
Jeg tænker på dig,
Velling er byen
er lykken for mig.

En morgen i vest, med et syn hen i bugten,
hvor kirken den sminker sig smukt i sit spejl,
der sejler en fisker ud for at røgte
sit garn, og omkring ham det sprudler af liv.

En middag i syd, en bonde han høster
sit korn, og hvor solens guld står i glød,
man ser horisonten og føler sig stærk.
Vor Gud, har skabt et forunderligt værk.

Velling, dit navn
gi'r mig et sagn,
når jeg er ude i fremmede havn.
Ud på min vej
Jeg tænker på dig,
Velling er byen
er lykken for mig.

En aften i øst, man ser over byen,
kumulus en sky dannet skæg på hvert tag,
da ruller en vind, som hilser al fauna,
mit blik bliver mæt, al tid går i stå.

Om natten i nord, i skov og i krat,
hvor fjordlyset kæmper sig ind som en skat
her dyrene lister på slagskyggens frister,
snart kommer den tid, hvor lyset bli'r fri.

Velling, dit navn
gi'r mig et sagn,
når jeg er ude i fremmede havn.
Ud på min vej
Jeg tænker på dig,
Velling er byen
er lykken for mig.

Direkte powerlink til motion og venskab

Af Anita Corpas

I disse år ligger idrætten i strid konkurrence med Internettet om de unges opmærksomhed. Frem for fysiske udfoldelser på grønsværen kaster de unge sig over virtuelle spil på nettet. Men resultatet er social fattigdom. Gode venner får man i en forening, hvor man har fysisk kontakt – ikke gennem en kunstig virkelighed, pointerer formanden for Velling Idræt.

Medier og IT-området er en voldsom konkurrent til fremtidens foreningsliv, der kæmper om de unges opmærksomhed. Men Internetspil kan være psykologiske fælder, hvor man bliver tilbudt et virtuelt fællesskab frem for relationer af kød og blod, mener formanden for Velling Ungdoms- og Idrætsforening (VUIF).

- Problemet er, at alt for meget computerspil giver ikke blot manglende motion, men også stor social ensomhed, siger Tonny Lemqvist. Han peger på, at de næste generationers afhængighed af Internet spil er alarmerende. - Vi har langt fra set toppen af dét isbjerg, og de unge går fuldkommen mentalt og socialt i stå, spår Tonny Lemqvist og forklarer, at nutidens jeg-kultur, der har til formål at realisere sig selv, sker på bekostning af fællesskabet.

Rigtige venner møder man

Men vi ender i social fattigdom, når man stiller sig uden for fællesskabet, pointerer Tonny Lemqvist, der har været formand for idrætsforeningen henover de seneste fire år. Især det fysiske fællesskab har stor betydning for menneskers relationer, mener han.

- Vi tror, at vi ikke behøver andre, men verden er spinkel og skrøbelig uden relationer.

- Og hvem skal man henvende sig til, når livet bliver tungt? Gode venner og kammerater får man i en idrætsforening gennem fællesskab og fysisk kontakt – ikke gennem en kunstig virkelighed, påpeger han.

Kæmpe støtte fra borgere

Imidlertid er idrætten i Velling begunstiget af en massiv støtte fra det omkringliggende lokalsamfund. Foreningen råder over stærke kræfter, som beredvilligt stiller op til foreningens mange aktiviteter, heriblandt det tilbagevendende sommertræf og ikke mindst den årlige succesfulde gymnastikopvisning. Formanden kan slet ikke blive træt af at nævne navne på vellingboere, der i og uden for idrætsforeningen utrætteligt bidrager til børn, unge og voksnes aktive sportsinteresse i byen.

- Klubben har nogle hamrende stærke ledere og trænere, der har godt fat i de unge blandt andet gennem skolen. Også mange forældre bakker op og er meget opmærksom på opstart af kurser og hold.

- Jeg er blot ked af at fremhæve nogle frem for andre. For vi er så heldige at have mange fænomenale ildsjæle i foreningen. Vi får altid en uvurderlig hjælp af velling-boerne - også uden for idrætslivet, påpeger Tonny Lemqvist.

Selvjustits i rækkerne

En stor del af idrætsforeningens blivende succes skyldes blandt andet stor ansvarlighed fra de mange frivillige trænere og ledere. I Velling Idræt fungerer der en slags selvjustits inden for de forskellige sports-discipliner, hvor holdende selv sørger for nye arvtagere til at videreføre aktiviteterne.

- Det er en kæmpe fordel at have mennesker som ledere og trænere, der selv holder styr på, at der bliver fyldt op i de sportslige aktiviteter, siger Tonny Lemqvist.

- Takken for alt det frivillige arbejde er glæden, når det hele klapper, tilføjer formanden og afslører, at han som mange af de aktive ildsjæle i Velling Idræt finder stor tilfredshed i at gøre en indsats for andre – uden at sætte sig selv i forgrunden. At det er glæden ved at se de små sportsudøvere udvikle sig, se dem have det sjovt og følge med i deres sejre, der er den ydmyge løn for deres frivilliges indsats.

Velling med fremme

Til gengæld giver den gode træning også resultater, der bringer prestige og hæder til idrætsudøverne i Velling. Blandt andet er der i dag mellem seks til otte talentfulde fodboldspillere fra forskellige årgange, der udtaget til at spille med i FC Midtjyllands talentprogram.

Det betyder, at de bedste spillere bliver vurderet af FCM og tilbudt fællestræning med talentholdet. Ydermere får talenterne gratis adgang til SAS-arenaen, hvor 20 af landets bedste fodboldhold i Danmark spiller. Endelig har Velling Idræt været rugekasse for nogle af landets ypperligste sportsfolk. Heriblandt den fortræffelige målmand for FCM Fodbold, Lasse Heintze, og ikke mindst playmakeren i den spanske storklub Ciudad Real; Claus Møller Jakobsen, der starter på ny hjemmebane i Skjern til vinter.

Fremtidens krav til midler

Generelt ser foreningssport ud til fremover at komme under et hårdt pres, eftersom det offentlige flere steder sparer på tilskuddet til idrætsforeningerne.

→ → →

Årets træf-tema: Klædt på til 125 års jubilæum

- Egenbetaling og sponsorer bliver derfor fortsat en stadig mere betydelig del af vores aktivitet og overlevelse, pointerer Tonny Lemqvist. Han forklarer, at Velling altid har været svært begunstiget af utrolig velvilligt indstillede sponsorer.

- Det er så enormt vigtigt for sådan en lille forening som vores – og det er befriende, at vi altid får hjælp fra både store og små sponsorer. Vi er så taknemmelig for den store velvilje til at støtte os. De er vores livsnerve, understreger han.

Visioner for idrætten

Til trods for at IT regnes for en massiv konkurrent til de fysiske udfoldelser i sporten, så forsøger idrætsforeningen bestemt ikke teknologiens herligheder. På www.vuif.eu er foreningen repræsenteret med en omfattende hjemmeside med beskrivelser, billeder og beskeder om alt fra Velling Ungdom og Idræt. Bestyrelsen har da desuden visioner om, at der i fremtiden skal langt mere fokus på hjemmesiden.

- På sigt skal sitet gerne blive så levende, at der er nyt fra dag til dag. Og vi ser gerne, at hjemmesiden bliver til familiernes foretrukne startside på hjemmecomputeren.

- Derfor kan jeg kun anbefale, at alle sender store som små nyheder videre til vores webmaster Pia Hansen, for at vi kan få en levende og aktiv side, opfordrer formanden.

Højt til loftet

Foreningen tilstræber i det hele taget at ramme sine målgrupper og er altid imødekommende overfor nye tiltag. Blandt meget har foreningen været vært ved flere forrygende og lastefulde LAN-parties, hvilket for uindviede betyder uanede mængder chips, cola og spil på internet forbundne computere, lige indtil man dratter af tastaturet. Og som noget helt nyt er der i år på foranledning af en nytillflyttet vellingbo stampet et Pilates-motionshold op på Velling Friskole efter en hurtig beslutningsproces i bestyrelsen.

- Alt kan lade sig gøre, hvis man vil lægge energi i det. Der er vide grænser i Velling Idræt. Man skal bare henvende sig til én i bestyrelsen, og så aktiveres en lynhurtig telefonkæde, fastslår Tonny Lemqvist.

Webmaster Pia Hansen kan mailles på:
fam.holst@os.dk eller
ph@videbaek-bogtrykkeri.dk

125 års jubilæet bliver det gennemgående tema til årets Sommertræf i dagene den 18. til den 21. juni, hvor programmet byder på historiske indslag over de forløbende 125 år.

Der vil være gymnastikopvisning med gammeltdags »retning på kryds og tværs«, hvilket betyder snorlige rækker og synkron-gymnastik. Ligesom gymnasterne i forskellige tidstypiske gymnastik out-fit.

Det helt store trækplaster ventes fredag at blive jubilæums-modeshow med opvisning af 125 års bademode og lingeri, efterfulgt af det populære havetraktortræk i forskellige kategorier. Havetraktorerne dystes i slædetræk op til 1500 kilo, hvor også den meget omtalte og berygtede havetraktor, der er boostet med en motorcykelmotor, deltager.

Pap og dingener

Der er byggeværksted, hvor børnene kan boltre sig i pap og dingener, når de fremstiller de vildeste robotter.

Kvinderne dystes i forskellige former for husflid gennem de seneste 125 år med blandt andet styrkeprøver og hastighedsmalkning af en ko. Derudover afholdes der petanque- og forskellige boldturneringer.

Tradition for tema-træf

De seneste fire år har Sommertræffet haft et årligt sit tema med sørovere, indianere, midalderskrigere og amerikanerbiler.

Udklædte sørovere er gået planken ud, der har været vandguillotine, blidkast, ponyridning, cykelringridning, og rollespil.

I værkstederne har der være pandekagebagning, fremstilling af drømmefangere, guldgraveri, snit en bjørneklo og motorkendskab for kvinder, foruden gæt vægten på fedekalven, udstilling af amerikanervogne, playstation og baner med mooncars.

Træfoversigt:

Torsdag: Turneringsstævne U11 Fodbold, U10 piger og U8 drenge. Børnemelodigrandprix

Fredag: Kvindefodbold, Oldboys pokalkamp mod blandt hold af Velling håndværkere og bønder. Modeshow gennem 125 år. Meyerturnering.

Lørdag: U15 fodbold Velling-Ringkøbing, U12 og U13. Petanqueturnering, Gymnastikopvisning gennem 125 år. Havetraktortræk. Bagagerumsmarked. Robotværksted. Kvindedyst. Festaften med underholdning af musikbandet Kom On, lokale sketchindslag og natdiskotek.

Søndag: Gudstjeneste ved Vellingpræst Anette Madsen. Guldgravning. Tempofyldt opvisning med unge springgymnaster.

Præsten favner både troende og ugudelige

Af Anita Corpas

Præsten i Velling mener, at kirkeritualer er for de øvede og har derfor lavet en brugermanual i kirkegang. Hun er sognets første kvindelige præst - og så er hun tillige den første præst i sognet, der hver sommer inviterer Gud til det årlige sommertræf i festteltet.

Den rutinerede kirkegænger kender måske følelsen af at skramle sig ind på plads i kirken, efter man svedende har fået i lågen til bænkerækken – for først sent at opdage, at der sidder en krog. Så rejser man sig i utide, synger grimt og kan ikke huske sit fadervor.

I så fald kan det være befriende at møde en præst, der kalder en gudstjeneste for en træningssag.

- Jeg elsker højmesseren - alle dens ritualer, de store salmer og den lange prædiken. Men den er klart for de trænede kirkegængere, siger Anette Madsen og planter et alterlys i fordommen om, at præster er kedelige.

I Velling har borgerne tradition for at være fremsynede og omstillingsparate. Lige fra de som det første sogn i landet fik en grundtvigiansk præst – til de nu også fået deres første kvindelige præst.

Brugermanual i kirkegang

Præsten bryder sig ikke om, at folk skal føle sig forlegne eller utrygge ved at gå i kirke. Det skal være en god oplevelse, siger hun.

- Derfor har jeg lavet en informationsfolder om gudstjenestens forløb, der i detaljer beskriver, hvornår hvad sker, siger Anette Madsen og forklarer, at det for eksempel er tradition at synge et vers efter trosbekendelsen, hvilket kun de trænede kirkegængere ved.

- Men det er et smukt indslag, der giver mening, så det vil jeg ikke lave om på, fastslår hun.

Og de er gode til at gå i kirke i Velling, hvor antallet af kirkegængere ligger langt over det dobbelte af landsgennemsnittet, der lyder; at én procent af et sogn går i kirke. Men med sine 1400 indbyggere i Velling er der altid 30-40 morgenduelige til gudstjeneste.

Gud i festteltet

Sognepræst Anette Madsen, 43 år tiltrådte for tre år siden og er tillige den første præst i sognet, der hver sommer inviterer Gud med til det årlige sommertræf i festteltet. Søndag morgen kl. 10:00 i støvet af tømmermændenes heftige banken og damp fra fest-aftens smog og alkohol er der gudstjeneste i festteltet.

- Man kan holde gudstjeneste hvor som helst – uanset om det er på sygehuse, plejehjem eller i festtelte, så jeg blev meget glad for forslaget fra idrætsforeningen, pointerer Anette Madsen.

Og Vellingboerne er vilde med den utraditionelle gudstjeneste, der hvert år trækker cirka 50-70 teltgængere ud af sengen sådan en søndag.

- Der kommer ofte nogen, som ikke særligt tit kommer i kirken. Men det sker helt typisk, når man flytter en gudstjeneste ud i andre rammer, forklarer hun.

Formålet med gudstjenesten i teltet er, at den skal få deltagerne til at stoppe op og reflektere over verden, for tempoet i dagligdagen kan være højt.

- Men selvfølgelig nedsætter jeg nok mest tempoet - end egentlig vækker nogen... sådan dagen derpå, funderer præsten med selvironi.

- Jeg håber, at gudstjeneste i teltet kan være med til at nedbryde fordomme omkring kirken ritualer – eller også bare give folk en god oplevelse, pointerer Anette Madsen.

Præst for alle

Præsten er en væsentlig del i et sogns liv. Hun er med ved dåben, konfirmationen, brylluppet – og begravelsen.

Og så bruges det stadigvæk at »tale med præsten« i Velling, hvis sogn egentlig strækker sig helt til Hebeltoft, hvilket de fleste først opdager, når de får et barn.

- Grundtvig er én inspirationskilde, men jeg kalder mig ikke for en grundtvigiansk præst, for den betegnelse udelukker nogen, og det kan jeg ikke li'. Jeg er præst for alle, siger Anette Madsen og tilføjer;

- Jeg er her, og det ved man. Jeg taler meget om døden – men også om livet. Lytter og tager del i sognets liv i det omfang, den enkelte ønsker jeg skal fylde.

→ → →

Vellingpræsten Anette Madsen har ganske usædvanligt lavet en brugermanual i kirkegang for at imødekomme utrænede kirkegængere.

Nye trends i præstelivet

Imidlertid står præsteskabet også midt i en brydningstid. Tidligere var præsten en samlende faktor med sin ledende rolle i samfundet. I dag bringes folk sammen af fælles interesser – åndeligt eller kropsligt.

- Sognet, som en enhed, er i opløsning - især i de yngre aldersklasser.

I fremtiden kommer der måske præstehuse – som man ser det med arbejdsfællesskaber i lægehuse, spør Vellingepreæsten.

Huse med præst eller læge

Det skyldes, at det – som hos lægerne – også bliver stadig sværere at få præster til yderområderne.

Generelt indebærer fremtidens uddannelser krav om flere kolleger, mere samarbejde og evnen til at arbejde i grupper.

Fremover kan et embede derfor i stedet bestå af medlemmer frem for som i dag at være sogneopdelt.

- Lidt ligesom i en idrætsforening, hvor man jo sagtens kan have medlemmer alle mulige steder fra.

- Et præstefællesskab kan også være en fordel for borgerne, der så kan vælge den præst, de ønsker.

- Jeg tror, at kirken er nødt til at følge med og ændre på sin praksis, eftersom stadig færre uddanner sig til præst, pointerer Anette Madsen.

Trak manden med

Vellingepreæsten er oprindelig sønderjyde og stammer fra Tønder. Anette Madsen blev uddannet præst i 2004, og embedet i Velling-Ølstrup er hendes første.

Hun er gift med erhvervspsykolog Henrik Melbye Madsen, der arbejder i Ringkøbing-Skjern Kommune.

Han opsagde i øvrigt sit gode job, for at følge med præsten til det forblæste Vestjylland.

- Først bagefter har jeg tænkt over, hvor vildt imponerende, det var, at han gjorde det. Men vi har ikke fortrudt. Vi er glade for at være her. Vi føler os hjemme og har været rigtig godt modtaget, konkluderer Anette Madsen.

Bondekamp om sommertræf-pokalen

Årets fodboldgyser og turneringsplanens helt store trækplaster ventes at blive kampen om Sommertræfpokalen.

Regerende pokalmestre er de yngste oldboys (drengene under 40) fra Velling, men i år stilles pokalen for første gang på højkant mellem Vellings to oldboyshold og et til dagen etableret fodboldhold.

Det nye hold består af spillere plukket direkte blandt Vellings håndværkere og bønder – som mandskabsmæssigt vil blive livgivende suppleret af elever fra Fjordvang Ungdomsskole.

Kampen udspiller sig strategisk på Velling Stadion fredag aften – idet Vellings nye fodboldhold for kvinder har træfkamppremiere

samme aften mod kvinderne fra Lem - der er derfor efterfølgende genopbyggende smørbrød i teltet.

Forinden skydes fodboldturneringen i gang med et stævne for U11 spillere, U10 piger og U8 drenge.

Lørdag eftermiddag spilles der turneringskampe for U12 og U13 drenge og piger, efterfulgt af en turneringskamp mellem U15 mod Ringkøbing. Fodboldturneringen afsluttes herefter som sædvanligt med sodavand og medaljeoverrækkelse.

Lokale talenter med X-faktor til sommertræf

Der er stående tradition for, at friskolens børn og unge underholder med sang og musik hvert år torsdag aften til Sommertræffet. Senest deltog et rekordstort antal børn, hvor over 50 sangere og musikere underholdt hele byen i festteltet.

Der tildeles to priser. Vinderne udpeges efter afstemning både af en sangjury og én blandt publikum, og vindernes tilskrives æren og et fint lamineret diplom som minde.

Alle børn fra børnehaveklassen og elever frem til 8. klasse kan tilmelde sig Børnemelodigrandprix (BMGP) med maksimum fem deltagere per gruppe. Børnene øver i frikvartererne og efter skoletid, og der stilles krav om, at deltagerne øver selv – og at de lærer sangene udenad.

Det sidste er ikke mindst vigtigt, eftersom det er energikrævende at optræde, koordinere koreografien og synge samtidigt.

Det er magtpåliggende for arrangørerne, at børnene altid går trygge på scenen med en sikker fornemmelse for deres præstation. Derfor bliver der omhyggeligt sat et niveau, der sikrer at sangeventyret bliver godt, og at børnene vokser med oplevelsen.

Musikken leveres primært af skolens lærerband, der stiller med trommer, elbas og keyboard. Men de seneste år har 40 børn fra musikskolen på Velling Friskole genereret flere børnebands. Ved sommertræffet sidste år stillede således hele tre grupper op med egne bands.

KM Radio fra Ringkøbing opstiller professionelt lyd anlæg til grandprixaftenen.

Ansvarlig for Børnemelodigrandprix:
Kirsten Pedersen, telefon 97 32 60 83

Bold for kvinder - det nye hit i Velling

Fodbold for kvinder er generelt blevet det helt store hit på sportsarenaen. Fodbold er en aktiv sport, der giver meget motion, og i Velling har kvinderne umiddelbart manglet en sport at samles om i sommersæsonen.

Det er den tidligere dobbelte amtsmester og guldvinder Conny Gnutzmann, der har taget initiativ til det nye boldhold for kvinder, og tilstrømningen har over kort tid været helt forrygende. 15 kvinder i alderen 18-50 år træner nu hver uge på Velling Stadion med det primære formål at have det sjovt på tværs af ge-

nerationer. Kampdragten er arvet fra serie fem for mænd og er temmelig store, men kræfter arbejder på en passende beklædning.

Vellings kvinder spiller desuden med i DGI turneringen med en kamp om ugen mod kvindehold fra andre sogne som Ølstrup, Nr. Vium eller Ådum. Holdet har senest markeret sig ved at vinde over det ret ungt spillende hold fra Herborg.

Fodbold for kvinder:
Conny Gnutzmann telefon 97 32 68 52

Håndbold har markeret sig på divisionsplan

Gennem 25 år har sommerhåndbold i Velling været en stor succes og et aktivt sportstilbud i idrætsforeningen. Håndbold for begyndere blev lidt paradoksalt startet op af daværende håndboldleder Janis Lydersen, der med sin engelske oprindelse faktisk aldrig selv har spillet håndbold, før hun slog sig ned i Velling.

Sporten var siden i en del år begunstiget af at have en lang række dygtige trænere i damehåndbold, der trak spillere til sig fra flere nabosogne. Flere håndboldpiger fra Velling har desuden siden markeret sig stærkt på divisionshold i klubber som for eksempel Ikast-Brande.

Imidlertid er sommerhåndbolden gået lidt på standby eftersom den traditionelle opfattelse af, at drenge spiller fodbold – og piger spiller håndbold er blevet umoderne – og stadig flere piger i stedet kaster sig over fodbolden.

Men idrætsforeningen har ikke opgivet sportsgrenen og venter på forsøgsbasis at starte et hold op for begyndere.

De gamle mænds vilde ideer lever stadig

Af Anita Corpas

Det årlige sommertræf i Velling gror ud af en tanke, en flok håndbajere og et værdifuldt fodboldnetværk. Den dag i dag generere initiativet stadig et vigtigt overskud til ungdomsarbejdet i foreningen. Bag næsten et kvart århundredes tilbagevendende festligheder står tre gamle ophavsmænd til indslag med C02-svin, topløse biler og Tørfisk.

Sommertræf i Velling har gennem knapt et kvart århundrede været afviklet uafbrudt med støt stigende succes. Allerede ved det første sommertræf i Velling deltog over 1200

besøgende - og festen trak ud og blev til en årlig tilbagevendende tradition. I dag har arrangementet fået et nyt boost med et udvalg bestående af en del lærere fra byens skoler, og »sommertræffet« er stadig en begivenhed, man fra hele området bare må deltage i. Her mødes tidligere Velling-boere, som træffet en gang om året trækker hjem til byen for at gense kammeraterne fra skolen og idrætsforeningen.

Oprindeligt var det forhenværende maskinfabrikant Jens Lydersen, 71 år, der med sin erfaring for at fabrikere overskud, der efter foreningens 100 års jubilæum så potentialet i en årlig fest.

Fra venstre Peder Nygaard, Jens Lydersen og Leo Andersen er gamle fodboldkammerater og er ophavsmænd til det »sommertræffet«, der har været afholdt uafbrudt i 23 år.

- Det var bare en undskyldning, for formålet var at samle penge ind til sporten, siger Jens Lydersen og nedtoner sin skaberrolle.

Brainstorm og svalebajere

Alligevel formåede han gennem sit mangeårige netværk i idrætsforeningen hurtigt at stampe forboldgutterne; Leo Andersen, 61 år og Peder Nygaard, 59 år sammen til et møde og en brainstorm.

Alene navnet tog flere uger og en hel del svælende drikke at beslutte, mindes de tre initiativtagere.

- Vi ville have et navn, der favnede og dækkede det hele, så alle kunne føle sig velkommen. Derfor var det også vigtigt, at navnet ikke relaterede til sport, fortæller Leo Andersen. Herefter blev sommertræffet i mange år afvik-

let den første lørdag i juli efter Jens Lydersen og Peder Nygaards indbringende koncept og filosofi. - Jo, for så havde folk lige fået løn, påpeger fabrikanten fornuftigt.

Publikum blæst i knæ

Sommertræffet i Velling har gennem alle år genereret et overskud til idrætsforeningen på cirka 25-30.000 kroner.

Midler, der blandt andet er anvendt til nye fodboldtrøjer, gymnastikredskaber, anlæg af petanque- og tennisbane og en betalt tur til Island for foreningens unge ledere.

Et imponerende resultat skabt på baggrund af et ihærdigt arbejde med flere dages ultimative oplevelser for sommertræfgæster. Blandt de store eventyr tæller året, hvor

→ → →

drengene gik amok over en ombygget traktor med et CO2-svin af en flymotor. Alene lyden sendte publikum i knæ, og motoren brændte én liter benzin af i sekundet.

Men der har også været kræmmermarked, kunstgalleri, vandkamp og dåsedart, gymnastikopvisning, folkedans og sportsturneringer i forskellige boldspil.

Syndigt blandet med lokale dueller om at blive Vellings stærkeste mand - og kvinde eller højeste stabelkasse-mester, foruden vilde dyster i tovtrækning, bil-ringridning i topløse biler, folkedans og børnegrandprix.

Kirk på revy-plejehjem

På festaftenen underholdt store bands som Tørfisk, Østjysk Musikforsyning eller Madam

Blå til langt ud på natten og i over 10 år blev festlighederne akkompagneret af træffets eget husorkester; Flex.

Adskillige år i træk skrev kunstneren Leo Andersen tekster til Velling Revyen, hvor blandt andet det københavnske stenbros oprør med lokums- og brostenskast i 90'erne gav inspiration til at sende Jens Kirk senior på revy-plejehjem i Velling.

Men selvom den slagfærdige Jens Kirk nok havde lyst, havde han altså ikke længere kræfter til sende samme tungtvejende budskab mod den daværende Ringkøbing Kommune.

Også områdets store svinebonde - familien Aarup var - som den daværende kommune-

skole og Ringkøbing Kommune, yndede ofre i revyen.

Der var lotteri med over 50 sponsorerede gevinster, og hvert år blev Årets Gladeste Vellingbo kåret og tildelt et hæderskrus, hvilket er en tradition, der stadig holdes i hævd.

Træf kræver hele byen

Imidlertid er de tre herrer tilbageholdende med at tildele sig selv æren for sommertræffets vedvarende succes.

Et arrangement i den størrelse og efterfølgerne afvikling og oprydning kræver et engagement fra en hel by, siger de samstemmende.

- Sommertræffet er en tradition, og det er lige så sjovt at arrangere, som det er at deltage i, siger Jens Lydersen og pointerer, at sommertræfudvalget i mange år bestod af fem personer, og desuden involverede over 50 frivillige hjælpere fortrinsvist hentet blandt byens borgere.

- Folk er altid meget hjælpsomme og velvillige til at stille op, understreger Jens Lydersen.

- Ligesom det går lynhurtigt med at rydde festpladsen, når sommertræffet er slut.

På få timer er hver en kapsel samlet op og alt er væk, tilføjer Peder Nygaard, der i øvrigt som installatør i over ti år bidrog med etablering af strøm til hele herligheden.

Dannebrog faldt i Velling

I den bemærkelsesværdige ende må umiddelbart nævnes anekdoten om, at Dannebrog er faldet til jorden ved et sommertræf i Velling.

Et enkelt år blev den trofaste flagmester ualmindeligt optaget i ølteltet og blev derfor noget forsinket i at stryge flaget.

Måske derfor mistede han herredømmet over nationalflaget, der landede for fødderne af foreningens daværende formand, der tødt konstaterede, at han da nok vidste, at flaget faldt ned fra himlen – men ikke, at dét var lige hér i Velling.

På baggrund af så nære kontakter til det himmelske, er det måske knapt så påfaldende, at præsten ved sin ankomst i Velling for tre år siden gik med på ideen om at holde gudstjeneste i festteltet.

- Kirken er smeltet sammen med sognet. Den er vigtig for os – men nok også lidt tom, når der er sommertræf, fastslår de tre fodboldseniorer samstemmende og tilføjer; - Desuden skal der jo ske noget nyt, ellers går festlighederne i stå.

Brandvarme kugler til pokalfinale i petanque

Petanqueklubben i Velling fejrer Sommertræf ved at invitere til DGI stævne blandt jævnbyrdige petanquespillere fra hele det vestjyske område.

Kampene foregår over otte petanquebaner hele lørdagen og tiltrækker hvert år et stort antal interesserede besøgende.

Om søndagen når stødkuglerne er tilpas varme, indledes for alvor finalen i VUIF- stævnets eget pokalmesterskab, hvor der dystes om årets Sommertræfpokal.

Sidste års petanquevindere – og pokalholdere er Kamma Madsen og Bent Christensen fra Velling, som i år forventes at modtage værdig modstand.

Forinden er et månedlangt udskilningsløb blandt petanquespillere i Velling sat i værk for at nå frem til søndagens finaledeltagelse, hvorefter de sidste fire vindende hold dystes mod hinanden frem til en god frokost og pokaloverrækkelse i festteltet.

Sognets årlige fest i mageløst bogværk

I et ornamenteret omslag i træ og bag glas en bogtitel sirligt broderet på forsiden er et stykke uvurderligt Vellinghistorie bevaret for kommende generationer.

Sognets årligt tilbagevendende Sommertræf i perioden 1984-1994 er gennem en eventyrlig blanding af tekster, private fotos, noter avisudklip, morsomme indslag, sange og taler forevigtet i dette mageløse bogværk.

Det mesterlige træskærerarbejde er udført af pensionerede landmand Jens Jørgen Jensen, og de sikre korsting er kastet af Kaja Pedersen.

Værket blev til efter ide af Vellings egen lokalkunster Leo Andersen efter byens første sommertræf i 1984 med et overordnet ønske om, at Vellings store byfællesskab skal blive husket for fremtiden.

Kunstner Leo Andersen med Vellingbogen, der gemmer på et sjældent omfangsrigt historisk blik ind i 10 års Sommertræf i Velling. Foto: Anita Corpas.

For i Velling er det betydningsfuldt at få alle med – det er vigtigt, at alle bliver husket – ikke mindst er det helt afgørende at sognets egen fest kan genfremkaldes, som var det en stor kærlig familiefest med deltagelse af alle generationer.

Værket har imidlertid i en årrække ført en forholdsvist anonym tilværelse på Velling Sognearkiv. Men flere kræfter i byen er nu i færd med at gøre noget ved det historiske skatkammer.

En lang række enestående smalfilm og videofilm fra henholdsvis stadionindvielsen i 1941, idrætsforeningens jubilæum både ved de 75 år i 1959 og hundrede året i 1984 er ved at blive systematiseret, kategoriseret og digitaliseret.

Resultater ventes at munde ud i fortælleraf-tener eller workshops i samarbejde med Fri-skolen.

Formandssnak sikrede fodboldbanen

En nyanlagt cykelsti nappede midt i 80'erne en stribe jord gennem Vellings ene boldbane med klassificerede standardmål til turneringskampe.

Det gjorde banen for smal til turneringskampe og kommunes forhandlinger med lodsejeren strandede, og han afviste umiddelbart at sælge jord til en ny boldbane.

Imidlertid inviterede daværende formand for idrætsforeningen, Helge Lydersen sig selv på kaffe og snakkede pænt og godt for landmanden, som på forunderlig vis efterfølgende indvilligede i at afgive den nødvendige ene hektar til en nye fodboldbane.

I dag består idrætsanlægget i Velling af to kampbaner, en lysbane til træning og to håndboldbaner.

God ved trænerspirene

Det har altid været idrætsforeningens politik at forkæle sine frivillige hjælpere som modydelse for deres uselviske indsats med at være trænere – også af den indlysende årsag, at det er lettere at få nye kræfter til idrætten, når klubben forkæler sine trænere og lederne undervejs.

Således er det eksempelvis lykkedes en tidligere bestyrelse i idrætsforeningen nogle år i træk at sende over 50 unge mennesker på et fantastisk firedags kursus i foreningslære og instruktion i fodbold, håndbold og gymnastik på Fuglesøcenteret, der er DGI's jyske hovedsæde på Djursland.

Idrætsforeningen har ligeledes ved en senere lejlighed sponsoreret 24 unge menneskers studietur til Island.

Sports fond

Nogle af de tilskud, som foreningen er i stand til at bidrage sine unge hjælpere og dygtigere trænere med, hentes i idrætsforeningens reservefond, der er grundlagt for 25 år siden. Her skød 115 Velling borgere hver et indskud på 1000 kroner ind i en sports fond, der med en pæn rente på 7,5 procent er grundlaget for de midler, der senere er blevet anvendt til at fremme ungdomsarbejdet i idrætsforeningen.

Arbejdsgivere vilde med unge lederspirer

Af Anita Corpas

Frivilligt arbejde i en idrætsforening giver gratis bonus på cv'et, for arbejdsgivere kan li' medarbejdere, der viser vilje, ansvar og lederskab. Træner-arbejdet giver i tilgift de unge et boost i selvtilliden og træner dem til at begå sig i større forsamlinger.

Cheferne på arbejdsmarkedet er vilde med de unge trænere i idrætsklubberne. De unges frivillige foreningsarbejde gør dem eftertragtede, fordi det signalere, at man ikke er bange for at gøre en ekstra indsats for andre, og at man er villig til at tage ansvar.

I Velling Idræt (VUIF) har Nanna Thue Nielsen, 19 år og Daniel Poulsen, 20 år, begge været involveret i idrætsforeningen, fra de var helt små. Først som ihærdige sportsudøvere - siden som afholdte trænere. Begge er de enige om, at idrætsklubben er »rigtig, rigtig vigtig for fællesskabet i byen«, og »at det er et godt mødested med sociale dimensioner«.

Mere selvtillid

Der er et særligt skær af energi over de to unge trænere, som tydeligt brænder for deres engagement i idrætsforeningen og for sporten. Indsatsen som trænere har også givet dem en uvurderlig bagage af selvtillid, som de bærer med sig frem i livet.

- Jeg bruger min erfaring som træner til bedre at turde henvende mig til andre, og jeg er blevet mindre bange for at sige noget foran en forsamling, siger Nanna Thue Nielsen, som allerede i 6. klasse fik sit første gymnastik hold. I dag står hun for at banke pulsen op

med grundgymnastik i Velling for kvinder i alderen 20 til 50+.

Også tidligere fodboldtræner, Daniel Poulsen nikker genkendende til de positive effekter af det tidlige lederskab.

- Jeg er i det hele taget blevet meget mere engageret i mit arbejde generelt, og mere moden. Man lærer at tage ansvar og stå på egne ben, pointerer Daniel Poulsen.

Han synes, at for mange mennesker er blevet pengefikseret og vil have løn for at træne. Og det er synd, siger han.

- Udover, at jeg er vild med fodbold er det en glæde at yde det frivillige arbejde. Og du bliver respekteret og værdsat og får mange sjove oplevelser til gengæld for din indsats, påpeger han.

Pokal-trænere

Både Nanna og Daniel er honoreret med pokaler som årets ungdomsledere. Derudover blev Daniel sidste år kåret som årets ungdomsleder i DGI Vestjylland med en kontant præmie på 10.000 kroner.

- Jeg var meget taknemmelig for, at ledelsen havde indstillet mig. Det var et kæmpe skulderklap og et signal om, at de har bemærket min indsats for klubben, fortæller Daniel.

Også Nanna mærkede klubbens anerkendelse, da hun i år modtog ungdomsleder pokalen.

- Det er stort arbejde at være træner, men jeg har aldrig gjort det for penge. Jeg synes

selv, at det er rart at komme af sted en gang om ugen, for det giver motion, hygge og en masse sjov, pointerer hun.

Lederuddannet

Begge trænere har gennemgået lederuddannelsen både via idrætsforeningen og på efterskole.

- På efterskolen tog jeg lederuddannelsen, selvom flere lærere ikke så mig som den fødte leder. Jeg var lidt urolig og formentlig ikke lærernes ynglingsselev, fortæller Daniel.

- Men jeg kan godt li' at spille fodbold og blev meget dedikeret som træner.

Det er spændende at have hele ansvaret for træningen og ikke bare være den, der henter

kegler, tilføjer Daniel, som umiddelbart motiverede de små fodboldspillere med sin vindermentalitet.

Til trods for at klubpolitikken i V.U.I.F. prioriterer glade børn frem for store resultater, så har han fodbolde i årene. Arvet fra far Torben Poulsen, som selv er tidligere fodboldtræner og som startede oldboysholdet i klubben, på hvilket han stadig spiller.

- Det er min fars engagement, der har smittet af på mig, påpeger Daniel, der foruden at have trænet indendørsfodbold også overtog voksen-træner Preben Sørensens drengehold og var træner i knapt tre sæsoner.

→ → →

*Nanna Nielsen og Daniel Poulsen brænder for deres engagement i idrætsforeningen og for sporten, men indsatsen som trænere giver dem også en uvurderlig bagage af selvtillid.
Foto: Anita Corpas.*

Tradition for sport

Også i Nannas familie er der tradition for at gå til sport, og Nanna begyndte at komme i idrætsforeningen som barn sammen med sine to søskende. De gik til gymnastik om vinteren og fodbold om sommeren. Og hun har faktisk spillet på mixhold med Daniel.

- Det var naturligt at fortsætte i idrætsforeningen efter skole med alle kammeraterne, siger hun og forklarer, at hun så meget frem til at blive træner.

- Jeg glædede mig helt vildt til at blive gammel nok til at blive træner. Man får meget støtte fra de voksne trænere, lærer nyt og får spændende kurser.

- Det er også sjovt og læreridt at stå med ansvaret for at variere øvelserne. Det er fantastisk at få lov at bestemme, understreger hun.

Gerne senior igen

I dag arbejder Daniel som reservedelseksponent i Vestjysk Autodele og har fritidsjob på Hydro Texaco i Ringkøbing.

Han brænder stadig for fodbold og spiller i Rindum serie 5. Dels er der ikke fodbold for seniorer i Velling, dels fik han lyst til selv at spille fodbold frem for at træne.

Men han vil gerne spille i Velling.

- Jeg vil gerne træne igen, og jeg håber på at starte et seniorhold i Velling, hvis der også er andre, der vil spille igen, siger han.

Nanna bliver student til sommer og tager herefter to måneder på sprogskole i Ecuador og tager frivilligt arbejde på et naturprojekt. Hun vil næste sommer formentlig læse ernæring og sundhed på Århus Universitet.

- Det er vigtigt for små børn at få motion og samvær, men det drejer sig jo først og fremmest om også at have det sjovt, fastslår de begge samstemmende.

Ikke de bedste kugler - med klart de sjoveste

På turneringsplan anses petanquespillerne fra Velling ikke umiddelbart for at være blandt de bedste – men de har klart ry for at være de sjoveste.

Årsagen er det sædvanlige sammenhold og fællesskab foreningslivet har i byen, hvilket blandt andet er en medvirkende årsag til, at klubbens DGI-stævne til Sommertræffet altid nyder en stor tilslutning.

Der står stadig glamourøse minder omkring petanqueklubbens afslutningsfester i september med fem retters menuer, gode drikke og hjemmekomponeret underholdning. Ligesom der naturligvis stod massiv muskelkraft klar, da der skulle støbes fundament og rejses klubhus til det nye sportstilbud.

Klubben blev etableret ved årtusindeskiftet på baggrund af et privat initiativ fra en del aktive borgere, der fik frie hænder af idrætsforeningen til starte en petanqueafdeling.

Formand for petanqueklubben blev Knud Hedegaard Knudsen, som har en særlig forælskab for at sætte i gang og starte op – men paradoksalt egentlig ikke bryder sig om selve spillet.

Fleere lokale håndværkere og mølleindustrien sponsorerede velvilligt gratis byggematerialer, og klubhuset blev så solidt bygget af paller og brugte vinduer, at det uden problemer udholder det barske vestjyske vejr.

Petanqueklubben startede ud med et overvældende antal interesserede til første klubdag, og fik i løbet af få år knap 40 medlemmer.

I dag er der cirka 25 medlemmer i petanqueklubben, som består af en afslappet blanding af både hyggespillere med de såkaldte week-end-kugler fra isenkræmmeren – og hardcore sportspillere med specialkugler i tilpasset vægtklasser.

Køerne måtte vente til hegnet var sat

Et støt stigende behov for en tennisbane i Velling, fik i 1991 den daværende bestyrelse i idrætsforeningen til at stamppe 195.000 kroner op af foreningens kasse til etablering af Vellings egen tennisbane med kunstmåtte - for her var kun det bedste godt nok. Derudover blev der udført frivilligt arbejde for 65.000 kr.

15-20 frivillige fra idrætsforeningen og fra Velling sogn blev sat stævne ved idrætsanlægget - heriblandt landmand Holger Nygaard, som - fortæller historien - stort set altid kom for sent.

Råstyrke mellem skole og idræt

Velling Friskole har 97 elever, og fællesskab hører naturligt med blandt friskolens demokratiske grundideer om, at eleverne positivt og engageret lærer om hinandens forskelligheder på kryds og tværs.

Friskolen har vægt på musiske og kreative aktiviteter og over halvdelen af eleverne er med i musikskolen, mens stort set alle børn deltager i en eller anden form for fysisk aktivitet.

I Velling eksisterer der netop et usædvanligt stærkt bånd mellem friskolen og idrætsforeningen, og for at blive glad for at bo i en by som Velling, må man derfor acceptere,

På aftenen hvor hegnet omkring den nye tennisbane skulle rejses, ankom landmanden overraskende ti minutter før aftalt tid klokken syv om aftenen. »Det er da li' godt grove, Holger, at du kommer til tiden«, sagde de andre. Jøp, sagde Holger, men ved ni-tiden måtte han altså hjem - for så måtte han hjem og »røjte«. Holger havde udsat aftenmalkningen for, at idrætsforeningen kunne få sin tennisbane gjort færdig. Historien er en godt eksempel på det stærke fælles engagement Velling borgerne gennem tiden har lagt i deres idrætsforening.

at der er stor vægt på fællesskab. Mange af skolens lærere er repræsenteret og toneangivende i foreningslivet, og friskolen stiller ofte bygninger til rådighed for idrætsforeningens arrangementer og aktiviteter. Samarbejdet hviler på tillid frem for på skriftlige aftaler, og formålet er ikke at pace børnene ind i idrætslivet, men at inspirere dem til det gennem skolen, som har motion som naturligt tilvalg på programmet. Derigennem styrkes fællesskabsbånd og -ånd for børn og voksne. Skoleleder Ejvind Haubjerg er tidligere formand for idræt på Lemvig-egnen og kom til Velling, da skolen overgik fra det kommunale til friskolestatus i 1992.

Sand mellem tæerne i Velling

En gruppe forældre til flere fodbold- og gymnastikbørn i Velling har med stor succes spillet indendørs Volleyball i årevis. Da beachvolley blev en meget populær sportsgren først i halvfemserne opstod behovet for at udvide sæsonen med denne nye aktivitet.

Nogle lokale erhvervsdrivende stod bag initiativet med at starte klubben, som fik frie hænder af Velling Ungdoms- og Idrætsforening (VUIF) til at etablere denne strandsport i byen. Med velvillig hjælp fra frivillige Vellingboere og Poulsens Maskinstation blev et område idrætsanlægget gravet ud for muldjord.

Idrætsforeningen betalte små 20.000 kroner for at banen blev anlagt med ægte ve-sterhavssand, der er særligt blødt at falde i. I forbindelse med etableringen af petanquebanen i år 2000 blev beachvolley banen drejet en halv omgang, så den kom til at ligge harmonisk i forlængelse af petanque-faciliteterne.

Beachvolleybanen bruges i dag primært af Vellingborgere og skoleelever, der på lune sommeraftener kaster sig ud private strandturneringer på sportsanlægget - for hyggens skyld.

Grønsværen er for alle med boldglæde

Stor, lille, hurtig, langsom, dreng eller pige – det er ganske underordnet. Halvdelen af alle børn på Velling Friskole spiller fodbold - og der er fodboldtræning til alle – og på alle niveauer. I fodboldklubben handler det mere om at have det sjovt – end at yde store talentfulde præstationer, pointerer fodboldformanden.

Af Anita Corpas

Mandag aften er Velling fodboldafdeling – piger som drenge – store som små - helt oppe på knopperne. Målmanden over alle - Vellings eget bysbarn gæster idrætsforeningen, og de håbefulde sportsspirer har øjne så store som fodboldmål, da Lasse Heinze, målmand for FC Midtjylland, lettået entrerer Velling idrætsanlæg og rutineret jonglerer rundt med kuglen.

Over 65 børn spiller fodbold i Velling, hvilket tæller halvdelen af alle børn i skolen. Udover drengeholdene er der også to store pigehold med hver 12-14 spillere på holdene. En stor del af spillerglæden skyldes Preben Sørensen, 46 år, som kom fra Århus til Velling for 11 år siden med sin familie. Han var

ude på en løbetur, og straks blev fodboldafdelingen lagt for hans fødder, efter at et kvikt bestyrelsesmedlem af idrætsforeningen noterede sig, at der stod Åbyhøj på løbetrøjen. Lige siden har han, ud over sit job som afdelingsleder for sundhed i Herning Kommune, været involveret i fodbolden i Velling Ungdom og Idrætsforening (VUIF) heraf de seneste seks år som formand. - Det er en helt enestående foreningsprocent her i byen. Der er stor tradition for at bruge idrætsforeningen, fortæller Preben Sørensen og nedtoner sin egen andel af den massive fodboldinteresse.

Også bold for kvinder

Preben Sørensen træner drengehold, koordinerer kampe, finder dommere, trænere, booker baner og sørger for bolde, trøjer og kegler i praktisk samarbejde med bestyrelsesmedlemmerne; Jan Kallesøe og Claus Mortensen. Der er fodboldtilbud for børn i alderen tre til fire år og op til U15 ungdom for drenge i 8. klasse. Derudover er han selv aktiv spiller på senioroldboys holdet, har lige haft kobberbryllup med Lene, som også spiller fodbold på det nystartede fodboldhold for

Hele fodboldafdelingen er helt oppe på knopperne, da Lasse Heinze, målmand for FC Midtjylland besøger Velling. Foto: Anita Corpas

kvinder i alderen 18-50 år. Alene opstarten af dameholdet fik over kort tid en helt forrygende tilslutning. Preben selv stammer fra en familie med tradition for foreningsliv og har altid selv spillet fodbold.

Fodbold giver energi

I perioden marts til oktober er der uafbrudt fodbold mellem to og fire aftener om ugen. Det lyder umiddelbart ressourcekrævende, men Preben Sørensen genvinder en stor del af sin energi ved netop at være aktiv, og ikke mindst ved at videregive glæden ved boldspillet. - Jeg glæder mig til, at jeg skal

til fodbold. Det er enormt sjovt at arbejde med børn. Det er glade mennesker, og det er en god oplevelse at følge med i spillernes udvikling, pointerer Preben Sørensen og tilføjer, at selvom klubben har leveret flere spillere til FC Midtjyllands talenthold, er der plads til alle - også når det ikke nødvendigvis er store talenter, der slider grønsværen.

Vokser ud af klubben

Netop de ændrede regler i fodboldstrukturen gør det muligt for flere at deltage, også selvom fysikken måske ikke rækker til flere banelængder. De nye turneringsformer betyder, at

→ → →

banestørrelsen og reglerne i langt højere grad er tilpasset børnenes alder og evner end tidligere. Det gør spillet sjovere og skaber flere muligheder for klubberne.

Vellings glade idrætsbørn og engagerede trænere trækker nye kunder til butikken, for deres glæde inspirerer hvert år stadig flere nye medlemmer fra store dele af oplandet.

- Jeg er smule pessimistisk hvert år, når vi nærmer os opstart. Men på forunderlig vis kommer der altid langt flere børn, end vi har ventet, siger Preben Sørensen. Imidlertid har succesen den slagside, at klubben er ved at vokse ud af klubfaciliteterne.

- Det er begyndt at knibe med at vi kan klare os med to omklædningsrum. Og endnu vanskeligere bliver det at koordinere kampe, når vi også har brug for omklædning til pigerne, påpeger Preben Sørensen.

Fællesskab og boldglæde

Netop det store fokus på fællesskabet og morskaben i klubben gør, at der altid er plads på holdet – også til de, der aldrig får en livslang fornøjelse af at spille fodbold.

- Først og fremmest er det vigtigt at være aktiv og at føle ansvar. Derfor håber vi også meget på, at nogle af de større børn vi inddrager som hjælpetrænere stadig vil være aktive, når de kommer tilbage fra efterskole.

- Foreningen tilbyder de unge trænere kurser. Det er vigtigt, når de unge får ansvar, at de også får de vigtigste pædagogiske principper og fornemmelse for at håndtere børnene, siger Preben Sørensen.

Netop på området med at yde en frivillig indsats over for andre viser mange fodboldforældre vejen. Klubben har stor gavn af forældrenes velvilje til transport, trøjevask og kagebagning – og for de unge trænere selv, er det et stort plus, når de skal ud i erhvervslivet, at have ydet en frivillig indsats i en idrætsforening.

- Det giver ikke blot erfaring i forhold til senere liv, det er også med til at klarlægge, hvad det er for et menneske- og samfundssyn, de unge går ud i livet med, fastslår Preben Sørensen.

Idrætten sprænger rammerne i klubhuset

Bestyrelsen i Velling Ungdoms- og Idrætsforening (VUIF) er godt bekendt med det varme og længe nærede ønske om bedre bade- og omklædnings faciliteter, som mange af klubbens idrætsudøvere drømmer om.

En stadig stigende tilstrømning til idrættens tilbud gør det efterhånden til en administrativ kunst at koordinere både piger og drenge – damer og herrers brug af to omklædningsrum og tre brusere.

Men et eventuelt nyt klubhus vil være en helhedsløsning for sognet, som kræver finansiering, politisk tilsagn og overvejelser om placering og jordopkøb.

Imidlertid foretog idrætsforeningen for nogle få år siden en tiltrængt renovering af det gamle klubhus, hvor et møderum så lille, at den der kom først – gik sidst – blev lagt sammen med fællesrummet. Ligeledes blev der etableret indgang fra klubhuset og direkte ind til friskolens gymnastiksal, så gymnasterne slip for at gå hele vejen uden om.

Det oprindelige klubhus er opført samtidig med byggeriet af den daværende kommunalskole – den nuværende friskole – i starten af 70'erne.

Vellings verdens venskab

Gennem de seneste 17 år har Velling været venner med landsbyen Hantos i Ungarn, og repræsentanter fra de to landsbysamfund har gensidigt besøgt hinanden løbende.

Venskabskontakten blev i sin tid etableret efter et udtalt ønske fra Ungarn om en kontakt til et mindre bysamfund i Danmark med det formål at udveksle ideer og inspiration til udvikling af hjemegnen efter kommunismens fald. Landsbyen Hantos ligger cirka 80 kilometer sydvest for Budapest i retning af Balatonsoen, der siges at være et yndet udflugtsmål også for danske turister.

Folkedansere, gymnaster og mediefolk fra begge lande har med stort udbytte jævnligt henover årene gæstet hinandens lokalkoloritter og udvekslet forskellige former for musikke, kulturelle og kunstneriske udtryk.

Velling By har stadig gang i venskabet gennem Vestjyllands Højskole, der siden bekendtskabets begyndelse i starten af halvfemserne har modtaget over 150 ungarske elever, hvoraf mange netop stammer fra Hantos og omegn. Demokratifonden for hjælp til Østeuropa har ved flere lejligheder ydet støtte til ungarernes rejse og ophold i Vestjylland.

Gymnastikfest for hele familien

Interessen for gymnastik har stort set været uformindsket i Velling gennem de seneste 125 år. Byen har en lang tradition for at fostre ihærdige gymnaster, der markerer sig stærkt på parketgulvene i området's sportshaller. Den store hal på Fjordvang Ungdomsskole har haft helt afgørende betydning for udfoldelsen af gymnastik i Velling. Blandt andet har stedets moderne faciliteter tiltrukket store spring- og gymnastikhold.

Gymnastiksæsonen spænder cirka fra september til marts, og afslutningen markeres hvert år med en Forårsopvisning, hvor der deltager omkring 200 gymnaster – lige fra to til tre års alderen op til motionsmænd på 50+. Idrætsforeningen stiller med ni hold, foruden det hold Fjordvang Ungdomsskole stiller med. Derudover deltager egnens juniorhold og hold fra Ringkøbing-Skjerns hovedkreds i DGI Vestjylland.

Forårsopvisningen regnes i Velling for en festdag for hele familien med fælles indmarch og efterfølgende individuelle opvisninger i gymnastik. Dagen afsluttes med fælles kaffebord på Fjordvang Ungdomsskolen med hjemmebagt kage velvilligt sponseret af forældre.

Arrangørerne lægger stor vægt på, at deltagere og forældre mødes på kryds og tværs, fordi foreningsgymnastik er et fællesskab, hvor gymnasterne netop forpligter sig, til forskel fra når der dyrkes individuel motionsform i et fitnesscenter. I et fællesskab sveder, griner og kæmper man sammen – det gør en kæmpe forskel.

Formand for Gymnastikudvalget:
Lotte Møller, telefon 97 32 05 53

Børn kan slå glade kolbøtter i dagevis

Af Anita Corpas

I en tid med stor fokus på det individuelle menneske, lyder det helt absurd, at mange frivillige spenderer en stor del af deres dyrebare fritid på at træne andre i en sportsgren. Hvorfor gør de det? Hvad får de selv ud af det?

For Kirsten og Hans – to, der er nærmest synonym med gymnastik i Velling – er det børnenes glæde og begejstring, der bærer lønnen i sig selv deres indsats.

... Der bliver så forunderligt stille lige der midt i den velduftende brunsviger og nybryggede kaffe, hjemme hos de to markante lederprofiler for spring og gymnastik i idrætsforeningen VUIF.

Velling har en lang tradition for at fostre ihærdige gymnaster og har gennem mere end 100 år markeret sig stærkt på parketgulvene i mange af områdets sportshaller. Henover de seneste 13 år har ægteparret Kirsten, 44 år og Hans Pedersen, 57 år været nærmest synonym med gymnastikken i idrætsforeningen. Hvert år leder de hver især flere hold spring og gymnastik for både børn og voksne i Velling og opland. Deres tre børn går også til fodbold, spring og gymnastik, og der har ligget madrasser i deres stue, siden børnene kunne gå.

Børns glæde er lønnen

Men hvorfor er det så fedt at lære andre folks børn gymnastik? Svaret lyder umiddelbart lige så uselvsk, som det er at

bruge en stor del af sin dyrebare fritid i en gymnastiksal.

- Det er en sand fornøjelse at opleve børns glæde ved ikke at kunne få nok. At mærke, at vi giver glæden ved gymnastik videre.

- Der er dage, hvor man bliver helt høj af undervisningen, dage hvor børnene tager imod og sætter pris på ny lærdom og knokler på, siger Kirsten Pedersen prompte.

Børnenes trivsel og begejstring er den beskudne løn for deres indsats, men det er også en del af familien Pedersens livsstil at være knyttet til et foreningsliv. - Vi har altid interesseret os for gymnastik, og det er en interesse, der har beriget os med mange venner og oplevelser, tilføjer Hans Pedersen.

Sammenhæng i livet

Mixet mellem familieliv, fritidsliv og arbejdsliv er en treenighed parret specifikt prioriterede, da de for 12 år siden kom til Velling fra Bøvling Idrætsefterskole. Begge fik de straks job på Velling Friskole, hvor de stadig arbejder, mens Hans i sin fritid leder to hold i springgymnastik og et for motionister. Kirsten underviser to rytmiske hold for små og mellemstore piger. Derudover er hun på 12. år en passioneret primusmotor på det årlige børnemelodi-grandprix, der underholder Vellingboerne torsdag aften, når idrætsforeningens firedage lange Sommertræf skydes i gang.

- Det giver mening at placere sin energi ét sted, siger Hans Pedersen og forklarer, at der er en positiv overførselsværdi fra skole til idræt, når børnene kender deres trænere fra flere miljøer.

- Det betyder noget for min måde at være lærer på, at vi kender børnene så godt. Jeg får ofte øje på kvaliteter hos børn, der kan være mindre gode til de boglige fag, men kan for eksempel i stedet have stærke sociale evner, pointerer han.

Trygt samfund

Familien oplever desuden, at det giver ro og sammenhæng at bo i et lille samfund som Velling.

- Det frigør energi og overskud til meget andet, når vi ikke skal fragte os rundt mellem arbejde og bopæl. Vi er meget trygge ved, at vi aldrig behøver at tænke på, hvor børnene er, for vi passer på hinanden her i byen, påpeger Kirsten Pedersen.

... Måske er det i bund og grund vores bon-desjæl, der slår igennem, reflekterer Hans Pedersen, hvis slægt har boet på den samme plet i 100 år. Begge er de vokset op i små aktive sogne - henholdsvis Herborg og Aadum, og Kirsten har en lang familietradition med idræt, og har fra hun var 12 år undervist i alt fra familiegymnastik til motionsdammer.

Positiv respons

Imidlertid er det en stor tilfredsstillelse at yde en frivillig indsats for andre mennesker, siger de samstemmende.

- Det er meget livsbekræftende, at folk sætter pris på vores indsats. Vi får positiv respons og stor imødekommenhed. Det er dejligt, siger Hans Pedersen.

→ → →

At undervise i gymnastik udmærker sig også ved, at der altid er noget nyt at lære.

- Det er fascinerende. Der er altid noget nyt, jeg kan lære børnene, nye øvelser, nye lege. Børn kan slå kolbøtter i dagevis – og børn vil meget gerne lære, tilføjer han.

Snuppet i starten

Familien kom til byen med deres nyfødte søn, og lidt pudsig købte de hus af forældrene til daværende gymnastikudvalgsformand Jette Lydersen. Og hun opdagede hurtigt familiens idrætskapaciteter.

- Vi fik straks tilbudt hold i gymnastik, mindes Kirsten leende, og inden længe havde Hans og Kirsten startet gymnastik for mor-far-barn og springhold for voksne.

Og interessen har bibragt parret mange fæl-

les oplevelser og rejser rundt over det meste af verden.

I dag dyrker 200 mennesker gymnastik i Velling, hvilket er dobbelt så mange som for blot ti år siden. Idrætsforeningen lejer sig ind på Fjordvang Ungdomskole, der har airtrackbane, hvilket sikrer et fjedrende afsæt til spring. Derudover er der en springgrav, der på fantastisk vis forhindrer begyndere at slå sig i nedslaget. De lækre faciliteter gør det meget sjovere at gå til spring nu end tidligere, mener Hans Pedersen.

- Og de resultater vi knoklede os frem til at kunne udføre, når vi var 20 år - udføres i dag af tiårige, påpeger han.

Attraktive voksne ledere

Men det er ikke blot de gode faciliteter, der

trækker mange gymnastikudøvere til Velling fra hele oplandet. Også ledernes krav til idrætsudøverne og deres erfaring, er attraktive kvalifikationer, når folk i området skal vælge klub. - Vi stiller krav til vores gymnaster og udstikker rammer for undervisningen. Det kan børnene godt li', siger Kirsten Pedersen og forklarer, at de mange voksne trænere, foreningen råder over, giver ro og disciplin til undervisningen.

Derudover er der stor interesse for at blive hjælpetrænere, som foreningen plukker blandt sjetteklasseeleverne, hvorefter de tilbydes instruktørkurser.

Tilflyttere inddrages hurtigt

Endelig er idrætsforeningen en fantastisk indgangsvinkel for tilflytter-familier at skabe nye bekendtskaber, påpeger Hans og Kirsten samstemmende. Det betyder, at familierne hurtigt bliver inddraget i samfundet gennem foreningslivet hvilket også straks giver børnene et fællesskab med andre børn.

- Der er skabt en god tradition for at være frivillig her i byen – der er formentlig ikke en eneste familie, der ikke er frivillig i et eller andet, siger Kirsten, og Hans konkluderer; - Ja, jeg tror ikke, vi har nogen foreningsløse børn i Velling...

Idrættens fire koryfæer

7. maj 2000 foto fra åbning af petanquebanen. Fra venstre Holger Jensen, Ingrid Jepsen og Anders Lydersen. Yderst til højre ses daværende formand for idrætsforeningen, Steen Bjørnsgaard. Foto: Privat

Velling Ungdom- og Idrætsforening (VUIF) har i årene 1984 – 1999 tildelt fire markante Velling-boere æresmedlemskab af idrætsforeningen på baggrund af deres årelange engagement og sportsglæde.

Jens Kirk senior. Født 1912. Foreningens første æresmedlem udpeget ved idrætsforeningens 100 års jubilæum i 1984.

Jens Kirk udførte et livslangt lederskab af gymnastik. Og gymnastik var det bedste han vidste. I hans terminologi var gymnastik mere end kaffebord og sammenrend, og hans motto var: at gymnastik både er alvor og leg.

Jens Kirk begyndte til gymnastik som stor dreng i Velling. Han blev elev på folkehøjskolen i Ollerup og formand for første hovedkreds under krigen, hvor han le-

dede "karle-holdet" med 150 gymnaster. Siden blev han amtsformand i Ringkøbing Amt Gymnastikforening.

72 år gammel ledede han ved foreningens 100 års jubilæum Velling herrerhold i gymnastik, side om side med sin datter, Ingrid Jepsen, som stod i spidsen for et hold motionsdamer, og sit barnebarn, Thomas Kirk Jepsen, som opviste med et hold unge drenge.

Det blev Jens Kirks sidste optrædende, og i den anledning var han med til at udgive skriftet; Træk fra det frivillige ungdomsarbejde i Velling sogn gennem 100 år.

Anders Lydersen. Født 1908. Udnævnt til æresmedlem af idrætsforeningen i 1987.

Anders Lydersen interesserede sig for al

slags sport, men fodbold lå hans hjerte nærmest. Han første kampe blev spillet med bolde lavet af sække udstoppet med hø. Senere kom der læderbolde med snører. Banerne blev stillet til rådighed af de stedlige bønder, der lagde mark til. Det betød, at der skulle fjernes mange kokasser forud for kampene.

I sine yngre dage trænede Anders Lydersen også fodbold, og fulgte i alle år sin søn, Jens Lydersen til fodbold og var fast at finde på sidelinien – helt frem til at Jens Lydersen gik efterløn i 2003.

1939 blev Anders Lydersen formand for et syv mands udvalg, der optog banklån og solgte aktier rundt sognet. På den måde blev foreningen i stand til at købe jord ved forsamlingshuset og i 1941 blev Vellings første sportsplads indviet, efter at være blevet anlagt udelukkende ved hjælp af frivillig arbejdskraft og med redskaber trukket af heste.

Ingrid Jepsen. Født 1939. Udnævnt til æresmedlem i 1999.

Ingrid Jepsen er altid veloplagt, velforberejdet og i godt humør. Som datter af Jens Kirk blev gymnastik også, som det er gældende for stort set samtlige nulevende generationer i familien, en naturlig sportsudøvelse.

Ingrid Jepsen fuldendte sin delingsføreruddannelse i 1958 og har herefter ledet flere hold gymnastik i Velling og de omkringliggende sogne i sammenlagt 39 år. Hun har haft hold for børn, unge, piger motionsdamer og -herrer.

Ingrid Jepsen har ledet første hovedkredse i DGI i det gamle Ringkøbing Amt for kvinder,

udover hun har været leder af Skjern-Ringkøbing hovedkreds for mænd.

I 1985 stillede Ingrid til landsstævne med 39 motions herrer fra Ringkøbing Amt, hvoraf otte var fra Velling. Ingrid Jepsen har ledet gymnastikhold ved jubilæerne i både 1959 og 1984 sammen med sin far og ved 100 året også sin søn Thomas Kirk Jepsen.

Også i dette jubilæumsår stiller Ingrid Jepsen stiller op med gymnastikopvisning, hvor temæt til anledningen blandt andet bliver gymnastik gennem 125 år.

Holger Jensen. Født 1933. Udnævnt til æresmedlem i 1993.

Holger Jensen var en alsidig sportsmand og en dygtigt gymnast, men det var fodbold, der havde hans største interesse. Her var han en meget vellidt træner.

Holger Jensen spillede en overgang selv på voksen hold serie 3, hvilket dengang var en meget høj placering for et lille sogn.

Holger Jensen sad i en lang årrække med i idrætsforeningens bestyrelse, heraf også nogle år på posten som formand.

Han betragtes som at stor primusmotor for idrætsforeningen og var i øvrigt med til at sammenlægge de tre foreninger; idræt, gymnastik og ungdom til det der i dag er Velling Ungdom og Idrætsforening – VUIF.

I 1992 blev Holger Jensen desuden valgt som Årets Glade Vellingbo og fik æreskruset for sit altid gode humør og sine gode fortællinger.

125

ÅRS JUBILÆUM
i Velling Ungdom-
& Idrætsforening

